I N F O R M A C E O C H A R T Ě 7 7

ročník třináctý (1990) - č.1
uzávěrka dne 5.1.1990

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Dokument Charty 77|72|89 Stanovisko Charty 77 k posledním událostem 2
77|73|89 K výročí úmrtí Františka Kriegela 2
77|74|89 Telgram k úmrtí A.D.Sacharova 3
77|75|89 Blahopřání 3
77|76|89 Noví signatáři 3
77| 1|90 Noví mluvčí Charty 77 6
Životopisy nových mluvčích Charty 77 6
Kolektiv mluvčích Charty 77 jednal 7
Otevřený dopis z NVÚ Valdice 7
Michael Keller vyhoštěn 9
Zadržení zběhů v Polsku 10
Československá sekce IGFM 10
Zasedání politických vězňů 10
Ustavení Čs.-polského klubu 10
Pomoc amnestovaným v Polsku 11

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77
Heřman Chromý, Podolí 2762, 276 01 Mělník
Petr Krejčí, Hybierová 527, 149 00 Praha 4
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Charta 77|72|89 **Stanovisko Charty 77 k posledním událostem** V Praze 18.11.1989

Včera, 17.listopadu v odpoledních a večerních hodinách, byla Praha svědkem nejmohutnější demonstrace za posledních dvacet let. Veřejné shromáždění, které u příležitosti 50.výročí protinacistických bouří v Praze a smrti studenta Jana Opletala svolali studenti pražských vysokých škol, pak v průvodu Prahou pokračovalo masovou politickou demonstrací, jíž se dle střízlivých odhadů zúčastnilo nejméně 50,000 lidí.

Studenti a lidé v ulicích žádali okamžité zahájení celospolečenského dialogu, odstoupení nynějšího stranického a politického vedení naší země, svobodné volby a zrušení monopolu KSČ, a důsledné uplatňování všech lidských práv včetně propuštění politických vězňů. Když se průvod dostal na Národní třídu ve středu Prahy, byl zastaven a obklíčen speciálními jednotkami vojsk ministerstva vnitra, v jejichž výzbroji nechyběly ani obrněné transportéry. Při následném brutálním zásahu proti pokojným demonstrantům, který mnohým připomněl nacistické řádění před padesáti lety a jehož se zúčastnily i tzv.červené barety, tedy speciální jednotky vycvičené na boj muže proti muži, bylo mnoho lidí zraněno včetně žen, dětí a starců. Lidé skandovali "Jakešovo gestapo"...

Domácí i světová veřejnost je pobouřena a zděšena. Zatímco už téměř všechny země východní Evropy se pokojně ubírají cestou demokratických reforem, rozpoutává čs.stranické a státní vedení válku proti vlastním občanům, kteří se nedožadují ničeho jiného než následování příkladu okolních zemí. Válku, která budoucí a nevyhnutelný celospolečenský dialog může učinit jen bolestnější a obtížnější.

Charta 77 se cítí nucena zaujmout k současné situaci v naší zemi následující stanovisko:

1| Považujeme za nezbytné, aby ze stranického a státního vedení naší země okamžitě odstoupili ti, kteří jsou přímo odpovědni za brutální postup proti vlastním občanům.

2| Je nezbytné okamžitě zahájit vskutku celospolečenský dialog o cestě budoucích reforem, jehož se budou moci plnoprávně zúčastnit všechny složky naší společnosti včetně nekomunistických politických stran, církví, inteligence, dělníků, studenstva a nezávislých iniciativ. Charta 77, jako jedna z mnohých iniciativ, je připravena nabídnout tomuto dialogu své služby.

3| Dialog je v krátké budoucnosti opravdu nevyhnutelný. Apelujeme proto na veškerou naši veřejnost, aby již teď napomohla všemi pokojnými prostředky k jeho uskutečnění. Ujišťujeme, že všechny takové pokojné akce protestu proti mocenské zvůli budeme rozhodně podporovat. Za dané situace bychom již neměli jen vyčkávat. Je třeba jednat.

4| Obracíme se rovněž na veřejnost a politické představitele všude ve světě, aby politickým tlakem na současné čs.vedení napomohlo tento dialog začít.

Situace Československa na sklonku roku 1989 je ostudná a nebezpečná. Začněme ji proto všichni neprodleně řešit.

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|73|89 **K výročí úmrtí Františka Kriegela** V Praze 29.11.1989

3.prosince 1989 uplyne deset let od smrti čs.politika Dr.Františka Kriegela, signatáře Charty 77. František Kriegel byl dobrý lékař, skromný a hodný člověk a moudrý politik. V době Pražského jara byl předsedou Ústředního výboru Národní fronty ČSSR a členem předsednictva ÚV KSČ. Ačkoli v různých napjatých chvílích roku 1968 projevoval zdrženlivost, nabádal k opatrnosti a rozvaze a byl si vědom hrozících nebezpečí, v mezním okamžiku prokázal - jako předtím už víckrát ve svém životě - velkou statečnost, když jako jediný z našich tehdejších vedoucích politiků se dokázal vzepřít silnému tlaku a nepodepsal moskevské protokoly. Dnes, kdy tisk, parlamenty a různé politické síly a osobnosti některých zemí, jejichž armády tehdy potlačily obrodné úsilí naší země, odsuzují tento akt agrese a omlouvají se za něj čs.lidu, je třeba připomenout, že František Kriegel se této zvůli nepodrobil ani ve chvíli, kdy tím riskoval nejen svou politickou kariéru, ale možná i svůj život. Zachoval se jako pravý vlastenec a je nám líto, že už není mezi námi a nemůže

se dožít oné historické satisfakce, kterou jeho tehdejšímu postoji současný vývoj dává. Nezapomínejme na jeho památku!

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|74|89 V Praze 15.12.1989

Jelenĕ Georgijevně Bonnerové a všem přátelům Andreje Dmitrijeviče Sacharova

Andrej Dmitrijevič Sacharov zemřel v době, kdy svět začal dávat za pravdu jeho celoživotnímu dílu a kdy uznával a obdivoval jeho obrovskou morální autoritu a mravnost jeho postojů.

Byl ruským vlastencem, jehož největším snem bylo spojit Rusko a demokracii. Byl fyzikem, který nahlédl do propastných hloubek lidské nedokonalosti. Byl pro statisíce lidí ve světě symbolem občanské odpovědnosti v dobách, kdy svět, ve kterém on sám žil, uznával jenom právo síly a nikoli sílu práva. Jeho příklad inspiroval miliony lidí.

Pro Chartu 77 je jeho odchod těžkou a zarmucující ztrátou. Sám Andrej Dmitrijevič vždy zdůrazňoval, že osudové zvraty Československa vyznačovaly i křižovatky jeho vlastního života. Události v Československu v roce 1968 byly podle jeho vlastních slov rozhodujícím podnětem pro jeho pravní veřejné vystoupení proti panujícímu bezpráví. Vznik Charty 77 oceňoval jako příklad cesty osobního nasazení a mravního odporu zlu. Část Nobelovy ceny míru dokonce věnoval Nadaci Charty 77 s určením pro "děti signatářů Charty 77". Byl prvním, kdo v době přestavby veřejně žádal přehodnocení vojenské intervence do Československa v roce 1968. V listopadu 1989 to byl opět on, kdo pozvedl hlas proti brutálnímu rozehnání studentské demonstrace v Praze. Byl to i jeho neúnavný mravní apel, který napomohl vítězství demokratických sil v Československu. Je nám proto nesmírně líto, že už nikdy nebudeme mít v Praze možnost prokázat Andreji Dmitrijeviči svoji náklonnost, úctu a vděčnost. Zemřel velký člověk, opravdový bojovník za univerzální lidská práva. V této smutné chvíli jsme v myslích se všemi přáteli a blízkými Andreje Dmitrijeviče Sacharova v jeho vlasti i ve světě.

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|75|89 **Blahopřání** V Praze 29.12.1989

Milý Václave,

celých třináct let jsi se značným osobním nasazením a společně s dalšími signatáři Charty 77 usiloval o důstojný a spravedlivý život v naší zemi.

Dovol nám, abychom Ti právě dnes, kdy jsi byl zvolen prezidentem republiky, co nejsrdečněji blahopřáli. Nepochybujeme o tom, že i v příštích nelehkých měsících zůstaneš věrný ideálům Charty 77, která se - připravena ke spolupráci - na Tebe bude nadále s důvěrou obracet při obnově demokratické společnosti v Československu.

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|76|89 **Noví signatáři** V Praze 31.12.1989

K prohlášení Charty 77 ze dne 1.1.1977 se v době mezi 1.10. a 31.12. prostřednictvím mluvčích připojilo dalších 141 signatářů:

Roman Ammer, student
ing.Josef Balabán, konstruktér
Dagmar Balabánová, úřednice
Jaroslav Beran, důchodce
Miroslav Blahůšek, dělník
František Boháč, důchodce
Lubomír Böhm, lesník
Jana Brodská, doručovatelka
Rudolf Brožek, technik

Vlastimil Bujárek, programátor
Tomáš Cejp, výtvarník
Radek Cihla, fotograf
Václav Černý
Tomáš David
Ondřej Dlab, svářeč
Pavel Dobák, technický kontrolor
Vladimír Doležal, invalidní důchodce
René Dross
Michaela Dupalová, dělnice
Pavla Dusová, zdravotní sestra
MUDr.Jan Fiksa, neurolog
RNDr.Václav Flandera, zásobovač
Lumír Foldyna, hodinář
Ivana Fotlová
Karel Habal, zeměměřič
Dušan Hanza, topič
Jan Havránek, student
Slavomil Herynk, řidič tramvaje
Pavel Hnojský
Martin Holiš, technik
Eva Holubová, studentka
Zdeněk Horák, stavěč dekorací
ing.arch.Matouš Houba, projektant
Ludvík Hradilek, truhlář
Milan Hriň, mechanik
Ondřej Hůlek, referent
Vladimír Hütter
Daniel Chrz, strojník
Petr Janočko
Nikola Kabourková, studentka
ing.Petr Kajnar, vývojový pracovník
ing.Stanislav Kalisz
Roman Kamarád, elektromechanik
Viktor Karlík, výtvarník
Martin Katina, student
JUDr.Jan Kazda, bývalý advokát
Jak Keřlík, dělník
Jan Klofáč, učeň
Miroslav Kocev, mechanik
Ludmila Kočí
Zdeněk Kočí
MUDr.Milan Kopřiva, hygienik
Miroslav Košař, hudebník
Božena Koucká, dělnice
JUDr.Jaroslav Koutský, advokát
Jitka Kramperová, fotografka
Jiří Křižan, svobodné povolání
Daniel Křížek, student
Milada Kubelková, referentka
Martin Kučera, elektroenergetik
Ilona Kuchyňová, v domácnosti
Ladislav Kvapil, číšník
Miroslav Kvašňák, topič
MUDr.Tatiana Labská, lékařka
Roman Lázníčka, dřevorubec
Petr Lípa, dělník
Anna Lorencová, důchodce
René Ludvík, student

Ivan Lukáš, řidič
Věroslav Mach
Hana Malá
Zdeněk Malý
Aleš Marek
Jiří Marek, student
Květa Marková, úřednice
Bohumil Marousek, soustružník
Lubomír Marousek, soustružník
Radovan Martínek, dělník
Alena Mašková, v domácnosti
Miroslav Milanovský, důchodce
Tomáš Miller, stavěč dekorací
Robert Nebřenský, hudebník
Martin Němeček, student
Petr Novák, zeměměřič
Jaroslav Novotný, student
Michal Novotný, voják z povolání
Josef Ohera, řidič
Jaroslav Opršal, řidič
Vladimír Pajer, montér
Aleš Palán, dělník
Milan Panc, topič
Hana Pátková, úřednice
MUDr.Jan Payne, lékař
Zdeněk Pechar
Marta Pecharová
Pavel Petera, investiční technik
RNDr.Zbyněk Petráček, geograf
Jana Petrová
Radovan Petřík, student
Hana Ponická, spisovatelka
Jiří Postawa, osvětlovač
Pavla Rašková, prodavačka
Barbara Reznerová, studentka
Dušan Roháček, elektromechanik
Zbyněk Ryba, zootechnik
ing.Pavel Saidl, technik
Ján Sedal, herec
Martin Schovánek, student
Dana Smetanová, úřednice
Josef Smutný, student
Štěpán Sommer, průvodčí
Stanislav Staněk, geolog
Eva Stará
Jaromír Starý
Ivan Steffel, čerpač
JUDr.Josef Šárka, důchodce
Jitka Šimonová, keramička
Alena Šišková, pracovnice OÚNZ
Bohumil Šitavanc, římskokatolický kněz
Rudolf Šlajer
JUDr.Petr Šplíchal, právník
Vlastislav Štulíř ml., programátor
Antonín Šulc, důchodce
Milada Švandová, středoškolská profesorka
Jiří Tichý, zahradník a spisovatel
Miroslav Toušek, skladník
Petr Trojánek, technik

Bohumil Tůma, technik
Zdenka Tůmová, v domácnosti
Vít Vaďura
Vladimír Valečko, osvětlovač
Ilona Vargová, studentka
Václav Veselý
Luděk Vít, dělník
Radovan Vodička
Ilona Vodičková, referentka
Marcel Volf, učeň
PhDr.Václav Vrba, psycholog
Evžen Vysloužil, dělník
Martin Zlesák, projektant
Petr Zlesák, elektromechanik

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|1|90

Noví mluvčí Charty 77

V Praze 6.1.1990

Dne 6.1.1990 nastoupili na místo dosavadních mluvčích Charty 77 Tomáše Hradílka, Dany Němcové a Saši Vondry noví mluvčí Charty 77. Jsou to Miroslav Lehký, Jan Ruml a ing.Miroslav Tyl.

Tomáš Hradílek

Dana Němcová

Saša Vondra

Miroslav Lehký
Žalmanova 10
841 05 Bratislava

Jan Ruml
Kremelská 15
100 00 Praha 10

Ing.Miroslav Tyl
Žernovská 38
100 00 Praha 10

*****

*****

*****

Životopisy nových mluvčích Charty 77

Miroslav Lehký se narodil 1.5.1947 v Brně. V roce 1950 se celá jeho rodina přestěhovala do Bratislavy. Dva roky studoval na teologické (katolické) fakultě v Bratislavě. Další studium mu nebylo umožněno, a proto se vzdělával v oblasti teologie a filozofie soukromě. V současné době pracuje jako programátor. Od 70.let se angažuje v rámci samizdatové literatury především náboženského zaměření a v posledních letech se aktivně podílí na činnosti, sledující dodržování lidských práv v Československu. Za tuto činnost byl vystavován perzekuci v zaměstnání i v soukromém životě. Chartu 77 podepsal v únoru 1989.

Jan Ruml se narodil 5.3.1953 v Praze. Po ukončení gymnázia v roce 1972 skládal několikrát přijímací zkoušku na vysokou školu, nebyl však přijat pro politickou činnost rodičů v letech 1968-69. Vystřídal řadu manuálních zaměstnání: byl topičem, lesním dělníkem, expedientem v knihkupectví, strojníkem v čerpací stanici, ošetřovatelem dobytka. Nyní pracuje jako sanitář na resuscitačním oddělení Záchranné služby. Není členem žádné politické strany. V roce 1977 podepsal Chartu 77 a v roce 1979 vstoupil do Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. V roce 1981 byl obviněn z podvracení republiky a strávil 11 měsíců ve vazbě. V 80.letech se věnoval nezávislé publicistice a působil jako redaktor v Informacích o Chartě 77, spoluzakládal Videojournal, Lidové noviny a časopis Sport. V současné době se podílí na činnosti Nezávislého tiskového střediska, které vzniklo 19.11.1989 sloučením redakcí časopisů Sport a Revolver revue.

Miroslav Tyl se narodil 18.2.1943. Pochází z katolické rodiny. V 60.letech studoval na Vysoké škole zemědělské v Praze, kde v roce 1968 promoval jako inženýr-agronom. Současně studoval na filozofické fakultě UK sociologii a filozofii. Byl žákem Jana Patočky. Ve svém povolání je uznávaným odborníkem v oblasti produkce léčivých rostlin. V letech 1965-68 se spolu s předními představiteli studentského hnutí podílel na likvidaci monopolní mládežnické organizace ČSM na vysokých školách a stál u zrodu Svazu studenstva Čech a Moravy. V lednu roku 1970 byl vyloučen

z vědecké aspirantury a po 20 let různým způsobem diskriminován. Je jedním z prvních signatářů Charty 77 a spoluautorem nebo autorem některých jejích dokumentů. Je zakládajícím členem Hnutí za občanskou svobodu, členem výkonného výboru nově vzniklé křesťanskodemokratické strany a členem rady koordinačního centra Občanského fóra. Je ženatý a má tři děti.

Charta 77 není organizací a neexistuje tedy členství v Chartě 77. Signatáři Charty 77 tvoří neformální společenství lidí, jejichž morálním závazkem je pomáhat mluvčím a sdílet s nimi veškerou odpovědnost. Dosud se pod základní prohlášení Charty 77 podepsalo 1883 lidí, pokud je známo, zemřelo kolem 50 signatářů, 25 signatářů své podpisy veřejně odvolalo, nejméně 225 signatářů se vystěhovalo do ciziny, odhaduje se však, že jejich počet je 300-400. Pro zajímavost uvádíme, jaké množství občanů se v jednotlivých letech existence Charty 77 přihlásilo k jejímu prohlášení: koncem roku 1976 - 240; 1977 - 590; 1978 - 106; 1979 - 80; 1980 - 48; 1981 - 44; 1982 - 33; 1983 - 34; 1984 - 25; 1985 - 28; 1986 - 37; 1987 - 71; 1988 - 108; 1989 - 438.

*

Kolektiv mluvčích Charty 77 jednal

Dne 16.12. zasedal v Praze kolektiv mluvčích Charty 77, který se zabýval dalšími perspektivami této nejstarší čs.nezávislé iniciativy, usilující o respektování lidských práv. Přítomní uvítali mezi sebou členku kolektivu Zinu Freundovou, která žije od roku 1982 v londýnském exilu, signatáře Charty 77 Jefima Fištejna, redaktora Rádia Svoboda v Mnichově, a prof.Františka Janoucha, představitele švédské Nadace Charty 77. Ze zasedání byl odeslán kondolenční dopis k úmrtí akademika Sacharova, který od založení Charty 77 ji morálně podporoval. Na pohřeb akademika Sacharova bude vyslána delegace Charty 77 ve složení Dana Němcová, současná mluvčí Charty 77, Jiří Hájek, který byl jedním ze tří prvních mluvčích Charty 77 v roce 1977, a Jan Urban, který akademika Sacharova osobně znal.

Z rozpravy na zasedání kolektivu mluvčích vyplynulo, že Charta 77 bude ve své činnosti pokračovat, neboť k porušování lidských práv bude docházet i v demokratickém společenském uspořádání. Jako aktuální se v tomto smyslu jevila některým účastníkům zasedání obrana sociálních práv příslušníků dosavadních byrokratických struktur, např. příslušníků StB. Na zasedání vznikla pracovní skupina, která vytvoří návrh nového dokumentu Charty 77, v němž by měl být znovu formulován smysl práce Charty 77, pojednáno o jejích perspektivách a aktuálních úkolech.

V druhé polovině února nebo začátkem března 1990 uspořádá Charta 77 sjezd svých signatářů, jehož se z technických důvodů budou moci zúčastnit všichni ti, kteří se řádným způsobem k Chartě 77 přihlásili do 19.11.1989. Na zasedání byl rovněž konzultován výběr mluvčích Charty 77 pro rok 1990. Vznikla zde také pracovní komise, která bude jednat s nadací Charty 77 o vzájemných vztazích těchto dvou institucí a převod finančních prostředků. Bylo rovněž konstatováno, že časopis Informace o Chartě 77, který nadále vychází, bude od ledna příštího roku týdeníkem se zúženým zaměřením výhradně na činnost Charty 77 a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

*

Otevřený dopis z NVÚ Valdice (kráceno)

Vážené občanské fórum! Valdice u Jičína, 19.12.1989

Obracíme se na Vás se žádostí o pomoc a včasný zákrok, neboť nás k tomu nutí vývoj událostí. Jsme vězni a odpykáváme si různé tresty odnětí svobody ve III.nápravně výchovné skupině ve Valdicích.

Rozhodli jsme se Vám napsat v tuto pohnutou dobu proto, že jsme se dověděli z televizního projevu jisté advokátky a také z dalších míst - jako od dozorového prokurátora apod., že informace o nás a o dění tady ve věznici jsou Vám úmyslně zkreslovány tak, aby vznikl dojem, že jsme nebezpeční, že je nutné, abychom tu byli dále vězněni a dále - a to hlavně - aby se zdůvodnily represe a sankce násilného charakteru, na kterých tady byl a dosud je postaven režim.

Upozorňujeme, že nám nejde o amnestii, ani o urychlené propuštění na svobodu, neboť amnestie je forma milosti, kterou si nelze vynucovat. Je však pravdou, že byste těžko hledali mezi námi jedince, v jehož případě nebyl více či méně porušen zákon.

[...]

Na rozdíl od života venku mimo tyto zdi, kde všechno podstatné se už změnilo - tady se doposud nezměnilo nic, až na maličkosti. Naopak, máme zjištěno z ověřených pramenů, že vedení útvaru nebo přinejmenším jeho část nepravdivě informuje vládu i Vaše představitele v tom smyslu, že zde hrozí nebezpečí vzpoury a násilí ze strany vězňů.

N E N Í T O P R A V D A !

Někteří z nás se připojili ke stávce studentů, ale byly tendence je za to trestat. Také nám nebylo dovoleno přispívat na fond stávkového výboru studentů.

Z útvaru není už měsíc odesílána řádně úřední pošta. Máme hlad. Na amnestii G.Husáka nám doposud nebylo podáno vysvětlení a my dosud nevíme, na koho se vůbec vztahovala. Dále jsme tvrdě kázeňsky postihováni tvrdými tresty za nesmyslná provinění podle řádů starých desetiletí a vězeňských rozkazů, které nemají dnes už žádné opodstatnění. Nevíme, co s námi bude zítra. Proto se na Vás obracíme jako na prostředníka a garanta spravedlnosti a žádáme kompetentní orgány, aby v respektu k základním lidským právům okamžitě vyhověly následujícím požadavkům:

1| Aby byl umožněn vstup do věznice novinářům, televizi, představitelům OF a aby veřejnost byla pravdivě informována o tom, co se tu děje a dělo. Tento požadavek je pro nás velice důležitý, neboť jeho splnění je zárukou, že se nadále bude postupovat v souladu se zákonem.

2| Aby nám bylo umožněno sledování televize bez omezení a každému, poslech rozhlasu mimo dobu určenou ke spánku.

3| Aby s okamžitou platností byli odveleni všichni příslušníci SNV, kteří jsou kompromitováni násilným nezákonným jednáním v minulosti. A to zejména z vedení útvaru, z funkcí vychovatelů a pracovníků režimu, tedy z těch míst, kde přicházejí do styku s vězni a mohou o nich rozhodovat.

4| Aby nám bylo umožněno psát na všechny úřední organizace bez rozdílu a aby nám tato pošta byla řádně a včas odesílána i doručována.

5| Aby bylo zrušeno časové omezení korespondence s rodinami a zkráceny termíny návštěv na únosnou míru.

6| Aby bylo zrušeno ustanovení Řádu výkonu trestu, podle kterého nám může být kázeňským trestem kráceno zákonné kapesné, a aby nám toto kapesné bylo vypláceno ve výši 10% místo dosavadních 5%. Tento bod zdůvodňujeme zvýšením cen věcí základní potřeby za uplynulá desetiletí, kdy oněch 5% bylo stanoveno.

7| Zvýšit částku 600 Kčs jako nedotknutelného konta (tedy jediné částky, kterou nemůže nikdo vzít) na přiměřenou částku měsíčního vkladu ze mzdy tak, aby se už nemohlo stát, že vězeň, který 15 let poctivě pracuje, dostane při výstupu 600 Kčs do života. [...]

8| Zrušení toho ustanovení Řádu výkonu trestu, které umožňuje příslušníkům SNV použít jako prostředku k dosažení kázně a pořádku "hmatu, chvatu, úderu rukou, slzného plynu, úderu zbraní a služebního psa". Toto ustanovení umožňuje běžné bití a násilí na nás prakticky beztrestně. Tyto prostředky by měly být používány napříště jen v případech útěku, útoku nebo jiných výjimečných případech a měl by o nich rozhodovat nejvyšší představený směny. Dosud se jich používalo např. i tehdy, byly-li u odsouzeného zjištěny závady typu drobky od chleba ve skříňce apod.

9| Abychom byli ubytováni podle platných předpisů. 10 osob má kupříkladu k dispozici necelých 12 čtverečných metrů. Je nás 10 na ložnici a máme pouze 8 míst u stolu, takže dva se nemají kam posadit u jídla.

Aby nám v praxi bylo zajištěno 8 hodin spánku (nepřerušovaného), což není dodržováno zejména při nočních směnách.

10| Aby bylo zrušeno omezení finanční i časové při nákupech v ústavní prodejně. Toto omezení vyvolává v praxi živnou půdu pro spekulace a předražování zboží až o 100%, a tím ještě zhoršuje nesnesitelné sociální podmínky vězňů.

11|Aby byly zrušeny všechny praktiky nedůstojné člověka. Je to například provádění osobních prohlídek do nahá, kdy si musíme všechny své věci, a to i jídelní nádobí, lžíce, potraviny a ostatní, odložit na zem, kde se šlape, plive atd.
12| Aby na oddělení kázeňských trestů lidé nejedli 1 metr od WC, které mnohdy ani nesplachuje. Aby nebyli donucováni ležet hlavou u WC a měli umožněnu alespoň základní hygienu. Aby v těchto prostorách nebyli nuceni ponechávat osobní věci mimo celu a nezajištěné, což je zneužíváno ke krádežím.
13| Aby strava a zejména přídavky - tzv. svačiny nám byly vydávány nejen s ohledem na jejich cenu v Kčs a tedy na stravní normu, ale především na jejich použitelnost. Dostáváme kupříkladu suchary a většina z nás už nemá zuby.
14| Aby práv odsouzeného nebylo možno zneužívat k šikanování. Např. na vycházku jsou nuceni chodit i lidé nastydlí apod.

Návštěva lékaře akutně je riskantní, neboť nemáme-li teplotu, jsme kázeňsky trestáni. Proto se každý snaží to v takovém případě přechodit a vznikají epidemie.
15| Aby nám bylo umožněno kupovat noviny a časopisy z konta. V případě, že ho vězeň nemá, aby mu to směla posílat rodina formou předplatného. Z kapesného totiž většina z nás sotva pokryje základní životní potřeby, mnohdy ani to ne. Na kulturu nezbývá.
16| Aby ve výkonu trestu nebylo nadále praktikováno tzv. vojenské vystupování a chování včetně pořadových příprav, pochodování, způsobu zdravení a vojenského jednání, čímž je sledováno pouze jakési moderní pojetí "nadčlověčenství". Na rozdíl od ČSLA je totiž pouze jednostranné. Vězeň na pracovišti musí jít např. 10x okolo příslušníka, který má ruce v kapse, cigaretu v ústech a je opřen ramenem o zeď, musí ho 10x předpisově pozdravit smeknutím a připažením. Vězeň, kterému je 60 let, musí denně na vycházce (která je uzákoněna, aby se vůbec dostal na vzduch, tedy v zájmu zdraví) pochodovat jako dvacetiletý voják. Čemu takové militarizování věznic sloužilo, nevíme.
[...]

*

Michael Keller vyhoštěn

26 letý občan NDR z Walldorfu Michael Keller, vězněný v Československu, byl dne 9.12.1989 vyhoštěn do NDR, neboť na základě rozhodnutí ministryně spravedlnosti dr.Dagmar Burešové bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu odnětí svobody.

Michael Keller byl v Československu vězněn od 26.4.1986. Krátce předtím se pokusil dostat se ilegálně do Rakouska a na čs.území se přitom dopustil krádeže v chatách, kde si opatřoval jídlo, a neoprávněného užívání cizího motorového vozidla. Za tyto trestné činy byl obviněn, později byl však stíhán i za tr.čin vyzvědačství, jehož se měl dopustit tím, že zhotovil plánek údajného radaru, který prý chtěl v NSR zpeněžit. I když to M.Keller popíral, odsoudil ho 5.2.1987 krajský soud v Praze k souhrnnému trestu 11 let odnětí svobody a k trestu vyhoštění.

M.Keller byl ve vazbě na Ruzyni s evangelickým duchovním Janem Dusem, stíhaným tehdy pro tr.čin podvracení republiky. Po svém propuštění zahájil J.Dus kampaň na obranu M.Kellera, o jeho případu psaly Informace o Chartě 77 a zahraniční tisk. Nejvyšší soud vrátil věc M.Kellera soudu prvého stupně, který v novém hlavním líčení kvalifikoval jeho "špionáž" jen jako přípravu vyzvědačství a odsoudil ho k souhrnnému trestu 6 let odnětí svobody a k trestu vyhoštění. M.Keller byl regitrován Výborem na obranu nespravedlivě stíhaných a zařazen do jeho 22 jmenného seznamu vězňů, jejichž propuštění požadovalo Občanské fórum od svého založení. Návrhu na udělení milosti však v jeho případě prezident republiky G.Husák nevyhověl, stejně jako v případě ing.Petra Hauptmanna, Antonína Pernického, Viktora Dedery, Josefa Růmera a Ondřeje Hocha.

Proto se dne 8.12. Jan Dus, který byl členem delegace KC OF jednající s novou ministryní spravedlnosti, obrátil na ministryni s podnětem, aby použila svého práva a u tohoto odsouzeného, který má být vyhoštěn, rozhodla ve smyslu zákona, že od zbytku trestu se upouští. Ministryně tak učinila a M.Keller byl téhož dne předán orgánům NDR k dalšímu řízení. Vzhledem k předcházející amnestii v NDR lze předpokládat, že je na svobodě.

*

Zadržení zběha v Polsku

Polské bezpečnostní orgány zadržely 27.11.1989 ve Vratislavi čs.občana Pavla K., vojína základní vojenské služby. Pavel K. 14.11. překročil ilegálně čs.-polské hranice v oblasti Velké Deštné v Orlických horách a pokračoval autostopem a částečně vlakem do Vratislavi. Zde se zdržoval až do svého zadržení. Přebýval na půdách domů a prostředky k obživě získával drobnými krádežemi.

V rozhovoru pro Izabellu Jablonskou, redaktorku vašavského listu Kulisy Express Wieczorny, uvádí, že měl záměr proniknout přes NDR do NSR a poté se chystal odjet do Austrálie. Jako důvody svého činu uvádí nedostatečné životní perspektivy. Na základě dohody mezi Generální prokuraturou PLR a GP ČSSR byl zadržený předán 8.12. čs.orgánům a je proti němu vedeno další trestní stíhání. Polsko-čs.solidarita se prostřednictvím VIA obrací na Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, aby po dalším osudu Pavla K. pátral.

*

Československá sekce IGFM

Dne 10.12.1989 vznikla v Praze čs.sekce Mezinárodní společnosti pro lidská práva (IGFM - Internationale Gesellschaft für die Menschenrefte se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem). Navazuje na činnost čs.výboru IGFM, který od roku 1983 pracoval ve Vídni, měl svou skupinu v Curichu a spolupracovníky v mnoha zemích. Čs. sekce IGFM hodlá v těsné spolupráci s VONS, Chartou 77, Klubem právní podpory, Mezinárodní helsinskou federací a Čs.helsinským výborem pomáhat prosazovat lidská práva v Československu, především usilovat o osvobození politických vězňů a neprávem vězněných osob, morálně a materiálně podporovat nespravedlivě pronásledované jedince a jejich rodiny. Až bude v Československu konstituován skutečně právní stát, soustředí čs.sekce IGFM svou pozornost především do těch částí světa, kde jsou lidská práva dosud porušována. Čs.sekce IGFM uspořádá v blízké době v Praze tiskovou konferenci a seznámí prostřednictvím sdělovacích prostředků veřejnost s obsahem své činnosti. Nabídky spolupráce a členství můžete zasílat od začátku roku 1990 na adresu: Dana Němcová, Ječná 7, 120 00 Praha 2.

*

Zasedání politických vězňů

Dne 11.12.1989 se konalo další zasedání přípravného výboru Konfederace politických vězňů Československa, která má navazovat na tradici společnosti politických vězňů K 231 působící v roce 1968. Konfederace chce být nepolitickou organizací, sdružující politické vězně z let 1948-89. Chce tím podpořit současné úsilí čs.společnosti o demokracii a přihlásit se k ideálům svobody, spravedlnosti a pravdy. Chce zveřejňovat případy politických vězňů a vydávat svědectví o zločinných postupech proti lidem, kteří usilovali o demokracii, a proti nevinným obětem. Chce usilovat rovněž o rehabilitaci takto potížených.
Kontaktní adresy, na nichž se mohou hlásit bývalí političtí vězni nebo jejich příbuzní: Roman Sakmar, Nuselská 8, 140 00 Praha 4; František Melichar, Bieblova 17, 150 00 Praha 5; dr.Pavel Muraško, Na Petynce 100, 169 00 Praha 6.

*

Ustavení Československo-polského klubu

Ustavující setkání se konalo 12.12.1989 v Praze. Iniciativní skupina zvolila Prozatímní přípravný výbor ve složení: doc.Otakar Bartoš z Univerzity Karlovy, doc.Jaroslav Valenta, rehabilitovaný člen ČSAV, dr.Josef Vlášek, člen ČSAV, dr.Pavel Miňovský, redaktor Lidové demokracie, gen.Dvořák, důchodce a Andrzej Magala z Polského informačního a kulturního střediska. Cílem klubu je: zajistit co nejvšestrannější vzájemnou informovanost v oblasti společenské, hospodářské, vědecké i umělecké, inspirovat praktické podnikání ve všech oborech společensko-ekonomického života, navázat spolupráci s obdobnými iniciativami působícími jak v Polsku, tak i v Československu.
Kontaktní adresa je: Andrzej Magala, Wielhema Piecka 38, 120 00 Praha 2. Tel.252 600 (večer) nebo 228 058 (od 9 do 17 hodin).

***** ***** *****